ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 24. júna 2004 *

Vo veci C-49/02,

ktorej predmetom je návrh predložený Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES, ktorým Bundespatentgericht (Nemecko) navrhuje, vo vzťahu ku konaniu začatému pred vnútroštátnym súdom, na návrh spoločnosti

Heidelberger Bauchemie GmbH,

aby v prejudiciálnom konaní rozhodol o výklade článku 2 Prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1),

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), R. Schintgen a N. Colneric,

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: H. von Holstein, zástupca súdneho tajomníka,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na písomné pripomienky, ktoré predložili:

— Heidelberger Bauchemie GmbH, v zastúpení: V. Schmitz, Rechtsanwalt,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster, splnomocnená zástupkyňa,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: P. Ormond, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Alexander, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: N. B. Rasmussen a T. Jürgensen, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na správu pre pojednávanie,

po vypočutí ústnych pripomienok Heidelberger Bauchemie GmbH a Komisie na pojednávaní 6. novembra 2003,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. januára 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Uznesením z 22. januára 2002, doručeným Súdnemu dvoru 20. februára 2002, položil Bundespatentgericht podľa článku 234 ES dve prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu článku 2 Prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1, ďalej len „smernica").

2 Tieto otázky boli položené v rámci konania začatého na návrh spoločnosti Heidelberger Bauchemie GmbH (ďalej len „Heidelberger Bauchemie") proti zamietnutiu zápisu modrej a žltej farby ako ochrannej známky pre niektoré tovary v stavebníctve zo strany Deutsches Patentamt (nemecký patentový úrad, ďalej len „patentový úrad").

Právny rámec

Dohovor TRIPS

3 Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (ďalej len „Dohoda TRIPS"), uvedená v prílohe Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie z 15. apríla 1994, bola schválená v mene Európskeho spoločenstva s ohľadom na oblasti, ktoré patria do jeho právomoci, rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994

(Ú. v. ES L 336, s. 1 a 214). Do platnosti vstúpila 1. januára 1995. Podľa článku 65 ods. 1 Dohody TRIPS však členovia neboli povinní uplatňovať ustanovenia tejto Dohody pred skončením všeobecného obdobia jedného roka, t. j. pred 1. januárom 1996.

4 Článok 15 ods. 1 dohody TRIPS stanovuje:

„Akékoľvek označenie alebo akákoľvek kombinácia označení, ktorá je spôsobilá rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov alebo služieb iných podnikov, bude schopná tvoriť ochrannú známku. Takéto označenia, predovšetkým slová zahŕňajúce osobné mená, písmená, číslovky, obrazové prvky a kombinácie farieb, ako aj akákoľvek kombinácia takýchto označení, môžu byť zapísané ako ochranné známky. Tam, kde v zásade nemožno pomocou označení rozlíšiť jednotlivé tovary alebo služby, členovia môžu podmieniť registračnú spôsobilosť rozlišovacou schopnosťou získanou použitím. Členovia môžu požadovať ako podmienku registrácie vizuálnu rozoznateľnosť označení." [*neoficiálny preklad*]

Právna úprava Spoločenstva

5 Článok 2 smernice s názvom „Označenia, ktoré môžu tvoriť ochrannú známku" znie:

„Ochranná známka sa môže skladať z akéhokoľvek označenia, ktoré sa dá vyjadriť graficky. Predovšetkým sú to slová, vrátane mien osôb, vzory, písmená, číslovky, tvar tovaru alebo jeho obalu, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovar alebo služby jedného podniku od tovaru alebo služieb iného podniku."

6 Článok 3 smernice s názvom „Dôvody pre zamietnutie alebo neplatnosť" stanovuje:

„1. Do registra nebudú zapísané, alebo ak už sú zapísané, musia byť vyhlásené za neplatné:

a) označenia, ktoré nemôžu tvoriť ochrannú známku;

b) ochranné známky, ktoré nemajú žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť;

c) ochranné známky, ktoré sú tvorené výlučne z označení alebo značiek, ktoré môžu v obchode slúžiť na označenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovaru alebo poskytnutia služby, alebo iných vlastností tovaru alebo služieb;

d) ochranné známky, ktoré sa skladajú výlučne z označení alebo značiek, ktoré sa stali obvyklými v bežnej reči alebo v bona fide a v zaužívaných obchodných zvyklostiach;

[...]

3. Prihláška ochrannej známky nebude zamietnutá alebo vyhlásená za neplatnú na základe odseku 1 písm. b), c) alebo d), ak táto ochranná známka nadobudla ešte pred

dňom podania prihlášky na základe svojho používania rozlišovaciu spôsobilosť. Okrem toho môže každý členský štát ustanoviť, že toto ustanovenie sa vzťahuje aj na prípad, keď ochranná známka získala túto svoju rozlišovaciu spôsobilosť po dátume podania prihlášky alebo po dátume zápisu.

[...]"

Nemecká právna úprava

7 Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (zákon o ochrane ochranných známok a ostatných rozlišovacích označení) z 25. októbra 1994 (BGBl. 1994 I, s. 3082, ďalej len „Markengesetz") uvedený v článku 1 Gesetz zur Reform des Markenrechts und zur Umsetzung der Ersten Richtlinien (zákona o reforme práva ochranných známok a o prebratí Prvej smernice), ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 1995, má za cieľ prebrať smernicu do nemeckého vnútroštátneho právneho poriadku.

8 § 3 ods. 1 Markengesetz znie:

„Ako ochranné známky môžu byť chránené všetky označenia, predovšetkým slová, vrátane osobných mien, kresby, písmená, číslice, zvukové označenia, trojrozmerné zoskupenia, vrátane tvaru tovaru alebo jeho obalu, ako aj ostatné úpravy, vrátane farieb a kombinácií farieb, ktoré sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov alebo služieb iných podnikov."

9 § 8 Markengesetz stanovuje:

„(1) Označenia, podľa § 3 spôsobilé požívať ochranu ako ochranné známky, sú zo zápisu vylúčené, ak sa nedajú graficky znázorniť.

(2) Zo zápisu sú vylúčené ochranné známky

1. ak nemajú žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť pre tovary alebo služby,

[...]

(3) Body 1, 2 a 3 odseku 2 sa nepoužijú, ak sa pred momentom rozhodnutia o zápise presadila ochranná známka v dôsledku svojho používania pre tovar alebo služby určené v prihláške v príslušných obchodných kruhoch."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Dňa 22. marca 1995 podala Heidelberger Bauchemie patentovému úradu prihlášku na zápis modrej a žltej farby ako ochrannej známky. Pod nadpisom „znázornenie ochrannej známky" sa nachádzal obdĺžnikovýkus papiera, ktorého horná polovica

bola modrej a spodná polovica žltej farby. K prihláške bol pripojený nasledujúci opis ochrannej známky:

„Prihlásená ochranná známka sa skladá z farieb podniku prihlasovateľa, používaných vo všetkých predstaviteľných formách a predovšetkým na obaloch a na etiketách.

Presné označenie farieb je:

RAL 5015/HKS 47 — modrá

RAL 1016/HKS 3 — žltá"

11 Zápis ochrannej známky bol požadovaný pre zoznam rôznych tovarov v stavebníctve, predovšetkým lepidlá, rozpúšťadlá, laky, farby, mazadlá a izolačné materiály.

12 Patentový úrad zamietol túto prihlášku rozhodnutím z 18. decembra 1996 z dôvodu jednak, že prihlásené označenie nemôže tvoriť ochrannú známku a nedá sa vyjadriť graficky, jednak, že nemá rozlišovaciu spôsobilosť. V nadväznosti na rozhodnutie Bundesgerichtshofu (Nemecko) z 10. decembra 1998 o čiernej a žltej farbe ako ochrannej známke však patentový úrad prehodnotil svoje stanovisko. Rozhodnutím

z 2. mája 2000 uznal, že farby sú v princípe spôsobilé tvoriť ochrannú známku, prihlášku však zamietol pre nedostatok rozlišovacej spôsobilosti. Heidelberger Bauchemie sa proti tomuto rozhodnutiu odvolala na Bundespatentgericht.

13 Bundespatentgericht bol toho názoru, že nie je isté, či by ochranné známky tvorené abstraktnými farbami bez tvaru bolo možné považovať za „označenia", ktoré sa dajú vyjadriť graficky v zmysle článku 2 smernice. Toto ustanovenie sa vzťahuje na jasne definované a konkrétne označenia, ktoré sú priamo viditeľné a dajú sa vyjadriť graficky. Spôsobilosť označenia byť vyjadrené graficky uvedená v článku 2 smernice je odrazom zásady presnosti, ktorý je podľa práva ochranných známok nevyhnutnosťou pre vykonanie zápisu. Nie je isté, či abstraktná farba tvoriaca ochrannú známku je v súlade s touto zásadou. Je preto potrebné vyložiť ustanovenie článku 2 smernice, aby sa upresnilo, či abstraktné farby alebo kombinácie abstraktných farieb spadajú pod pojem označení spôsobilých tvoriť ochrannú známku. Je takisto vhodné preskúmať, do akej miery je rozsah ochrany „abstraktných farieb ako ochranných známok" v súlade s právnou istotou nevyhnutnou pre všetky subjekty na trhu, alebo či ide o prekážku pre voľný pohyb tovarov a služieb, keď priznáva majiteľom ochrannej známky príliš veľké monopolné práva, ktoré nie sú primerané z pohľadu iných súťažiteľov.

14 Za týchto podmienok sa Bundespatentgericht rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Spĺňajú farby alebo kombinácie farieb označené v prihláške na zápis abstraktne a bez kontúr, ktorých odtiene sú uvedené odkazom na vzorku farieb (skúšku farieb) a upresnené podľa uznávanej klasifikácie farieb, podmienky tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 2 [smernice]?

Je podľa článku 2 smernice tzv. „(abstraktná) farba ako ochranná známka" predovšetkým

a) označením,

b) spôsobilým dostatočne rozlíšiť pôvod,

c) spôsobilým byť vyjadrené graficky?"

O prejudiciálnych otázkach

15 Svojimi otázkami, ktoré treba posudzovať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či a ak áno, za akých podmienok, farby alebo kombinácie farieb označené abstraktne a bez kontúr môžu tvoriť ochrannú známku podľa článku 2 smernice.

16 V tejto súvislosti pripomenul Súdny dvor v bodoch 24 až 26 svojho rozsudku zo 6. mája 2003, Libertel (C-104/01, Zb. s. I-3793), že Rada a Komisia urobili pri príležitosti prijatia smernice spoločné vyhlásenie uvedené v zápisnici Rady, podľa ktorého „sú toho názoru, že článok 2 nevylučuje možnosť [...] zápisu kombinácie farieb alebo samotnej farby ako ochrannej známky, pod podmienkou, že takéto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov alebo služieb iného podniku" [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ÚHVT č. 5/96, s. 607).

17 Takéto vyhlásenie nemožno použiť na výklad ustanovenia sekundárnej legislatívy, ak sa jeho obsah, ako v tomto prípade, nenachádza v texte dotknutého ustanovenia a nemá preto žiadnu právnu silu (rozsudky z 26. februára 1991, Antonissen, C-292/89, Zb. s. I-745, bod 18 a z 29. mája 1997, VAG Sverige, C-329/95, Zb. s. I-2675, bod 23). Rada a Komisia napokon výslovne uznali toto obmedzenie v úvodných ustanoveniach svojho vyhlásenia, podľa ktorého „vyhlásenia Rady a Komisie, ktorých znenie je uvedené nižšie, nie sú súčasťou znenia právneho predpisu a neprejudikujú preto jeho výklad Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev." [*neoficiálny preklad*]

18 Je preto úlohou Súdneho dvora určiť, či a ak áno, za akých podmienok, treba vykladať článok 2 smernice v tom zmysle, že farby alebo kombinácie farieb označené bez ohraničenia priestoru sú spôsobilé tvoriť ochrannú známku.

19 Článok 15 ods. 1 Dohody TRIPS stanovuje, že „kombinácie farieb [...] môžu byť zapísané ako ochranné známky". Táto dohoda však nedefinuje pojem „kombinácie farieb".

20 Keďže Spoločenstvo je stranou dohody TRIPS, je povinné vykladať svoju legislatívu týkajúcu sa ochranných známok pokiaľ možno podľa znenia a účelu tejto dohody (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 1998, Hermès, C-53/96, Zb. s. I-3603, bod 28).

21 Je preto nevyhnutné preskúmať, či ustanovenie článku 2 smernice možno vykladať v tom zmysle, že „kombinácie farieb" môžu tvoriť ochrannú známku.

22 Farby alebo kombinácie farieb musia spĺňať tri podmienky pre to, aby mohli tvoriť ochrannú známku podľa článku 2 smernice. Po prvé, musia tvoriť označenie. Po druhé, toto označenie sa musí dať vyjadriť graficky. Po tretie, toto označenie musí byť spôsobilé rozlíšiť tovar alebo služby jedného podniku od tovaru alebo služieb iného podniku (pozri v tomto zmysle už citovaný rozsudok Libertel, bod 23).

23 Ako už Súdny dvor rozhodol, farby sú obvykle len vlastnosťou vecí (už citovaný rozsudok Libertel, bod 27). Aj v špecifickej oblasti obchodu sú farby a kombinácie farieb vo všeobecnosti používané pre ich príťažlivosť alebo dekoratívnosť bez toho, aby sprostredkovávali nejaký význam. Rovnako však nemožno vylúčiť, že farby alebo kombinácie farieb v spojení s tovarom alebo službou, môžu vytvoriť označenie.

24 Na účely výkladu článku 2 smernice je potrebné zistiť, či farby alebo kombinácie farieb, ktorých zápis sa žiada, skutočne tvoria označenie v kontexte, v ktorom sú používané. Účelom tejto požiadavky je predovšetkým zabrániť tomu, aby sa právo ochranných známok zneužilo s cieľom získania nenáležitej konkurenčnej výhody.

25 Okrem toho, z judikatúry Súdneho dvora (rozsudok z 12. decembra 2002, Sieckmann, C-273/00, Zb. s. I-11737, body 46 až 55 a už citovaný rozsudok Libertel, body 28 a 29) vyplýva, že grafické znázornenie musí podľa článku 2 smernice byť také, aby označenie bolo možné vyjadriť predovšetkým prostredníctvom obrazcov, čiar alebo písmen vizuálne tak, aby ho bolo možné presne identifikovať.

26 Takýto výklad je nevyhnutný pre riadne fungovanie systému zápisov ochranných známok.

27 Účelom požiadavky grafického vyjadrenia je predovšetkým vymedziť samotnú ochrannú známku s cieľom určenia presného predmetu ochrany priznanej zapísaním ochrannej známky jej majiteľovi.

28 Zápisom ochrannej známky do verejného registra sa má ochranná známka totižto sprístupniť príslušným orgánom a verejnosti, a predovšetkým hospodárskym subjektom.

29 Na strane jednej musia príslušné orgány jasne a presne poznať povahu označení tvoriacich ochrannú známku, aby mohli plniť svoje povinnosti týkajúce sa predbežného preskúmania prihlášok o zápis ochranných známok, ako aj zverejnenia a vedenia vhodného a presného registra ochranných známok.

30 Na strane druhej musia mať hospodárske subjekty možnosť dozvedieť sa jasne a presne o zápisoch alebo prihláškach ich terajších, ako aj potenciálnych konkurentov a získať tak príslušné informácie o právach tretích osôb.

31 Za týchto podmienok musí byť označenie, preto, aby splnilo svoju úlohu zapísanej ochrannej známky, vnímané presne a trvalo tak, aby bola zabezpečená funkcia ochrannej známky. S prihliadnutím na dobu zápisu ochrannej známky a na skutočnosť, že ju možno predĺžiť na dlhšie či kratšie obdobie, ako to stanovuje smernica, vyjadrenie musí byť takisto stále.

32 Z toho vyplýva, že grafické vyjadrenie podľa článku 2 smernice musí byť predovšetkým presné a stále.

33 Grafické vyjadrenie dvoch alebo viacerých farieb znázornených abstraktne a bez obrysu musí preto obsahovať systematické usporiadanie spájajúce dotknuté farby vopred určeným a stálym spôsobom.

34 Obyčajné umiestnenie dvoch alebo viacerých farieb bez tvaru či kontúr vedľa seba alebo také pomenovanie dvoch alebo viacerých farieb „vo všetkých predstaviteľných formách", aké je predmetom konania vo veci samej, nemá znaky presnosti a stálosti, ktoré sú, ako bolo vyložené v bodoch 25 až 32 tohto rozsudku, požadované podľa článku 2 smernice.

35 Takéto vyjadrenie totiž pripúšťa početné rôznorodé kombinácie, ktoré by neumožnili spotrebiteľovi osvojiť si a zapamätať osobitnú kombináciu, o ktorú by sa mohol s istotou opierať pri ďalších nákupoch, a neumožnili by príslušným orgánom a hospodárskym subjektom rozoznať rozsah chránených práv majiteľa ochrannej známky.

36 Pokiaľ ide o spôsob vyjadrenia každej z dotknutých farieb, z bodov 33, 34, 37, 38 a 68 už citovaného rozsudku Libertel vyplýva, že odtieň príslušnej farby spolu s jej označením prostredníctvom uznanej klasifikácie farieb môže tvoriť grafické vyjadrenie podľa článku 2 smernice.

37 Pokiaľ ide o otázku, či podľa tohto ustanovenia sú farby alebo kombinácie farieb spôsobilé rozlíšiť tovar alebo služby jedného podniku od tovaru alebo služieb iného podniku, treba posúdiť, či tieto farby alebo kombinácie farieb sú alebo nie sú vhodné na sprostredkovanie presných informácií, predovšetkým o pôvode tovaru alebo služby.

38 Z bodov 40, 41 a 65 až 67 už citovaného rozsudku Libertel vyplýva, že kým farby sú spôsobilé prenášať určité asociácie myšlienok a vzbudzovať pocity, naopak svojou povahou nie sú vhodné na prenos presných informácií. Sú na to vhodné o to menej, že vo všeobecnosti sú pre svoju atraktívnosť vo veľkom rozsahu používané v reklame a pri uvádzaní do obehu tovarov a služieb, a to bez akéhokoľvek presného obsahu.

39 S výnimkou výnimočných okolností nemajú farby rozlišovaciu spôsobilosť od počiatku, avšak môžu ju eventuálne získať prostredníctvom používania vo vzťahu k tovaru alebo službám, pre ktoré boli prihlásené.

40 V rámci tohto vymedzenia treba pripustiť, že podľa článku 2 smernice môžu byť farby alebo kombinácie farieb označené abstraktne a bez kontúr spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov alebo služieb iného podniku.

41 Je vhodné dodať, že aj keď kombinácia farieb, ktorej zápis ako ochrannej známky sa požaduje, spĺňa podmienky pre to, aby mohla tvoriť ochrannú známku podľa článku 2 smernice, je nevyhnutné, aby orgán príslušný na zápis ochrannej známky posúdil, či požadovaná kombinácia spĺňa ostatné podmienky stanovené predovšetkým v článku 3 smernice pre to, aby mohla byť zapísaná ako ochranná známka pre tovar alebo služby podniku, ktorý zápis požaduje. Pri tomto preskúmaní sa musia zohľadniť všetky okolnosti daného prípadu, vrátane predchádzajúceho používania označenia, ktorého zápis ako ochrannej známky sa požaduje (už citovaný rozsudok Libertel, bod 76 a rozsudok z 12. februára 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Zb. s. I-1619, bod 37). Toto preskúmanie musí takisto brať ohľad na všeobecný záujem, ktorý prikazuje neobmedzovať neprimerane dostupnosť farieb pre iné subjekty ponúkajúce tovary alebo služby totožného druhu, ako sú tie, pre ktoré sa navrhuje zápis ochrannej známky (už citovaný rozsudok Libertel, body 52 až 56).

42 S ohľadom na vyššie uvedené treba na položené otázky odpovedať tak, že farby alebo kombinácie farieb označené v prihláške ochrannej známky abstraktne a bez kontúr, ktorých odtiene sú uvedené odkazom na vzorku farieb a špecifikované podľa medzinárodne uznávanej klasifikácie farieb, môžu tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 2 smernice pod podmienkou, že:

— je preukázané, že farby alebo kombinácie farieb skutočne predstavujú označenie v kontexte, v ktorom sú použité a

— prihláška obsahuje systematické, vopred určené a stále usporiadanie predmetných farieb.

Aj keď kombinácia farieb spĺňa podmienky pre to, aby mohla tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 2 citovanej smernice, je potrebné, aby orgán príslušný pre zápis ochranných známok preskúmal, či navrhovaná kombinácia spĺňa aj ostatné náležitosti pre zápis ako ochrannej známky, stanovené predovšetkým v článku 3 tejto smernice, pre tovary alebo služby podniku, ktorý zápis žiada. Pri tomto preskúmaní sa musia zohľadniť všetky okolnosti daného prípadu, vrátane predchádzajúceho používania označenia, ktorého zápis ako ochrannej známky sa požaduje. Toto preskúmanie musí takisto brať ohľad na všeobecný záujem, ktorý prikazuje neobmedzovať neprimerane dostupnosť farieb pre iné subjekty ponúkajúce tovary alebo služby totožného druhu, ako sú tie, pre ktoré sa navrhuje zápis ochrannej známky.

O trovách

43 Holandská vláda a vláda Spojeného kráľovstva ako ani Komisia nemajú právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s pripomienkami, ktoré podali Súdnemu dvoru. Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov

SÚDNY DVOR (druhá komora)

v konaní o otázkach, ktoré mu predložil Bundespatentgericht uznesením z 22. januára 2002, rozhodol:

Farby alebo kombinácie farieb označené v prihláške ochrannej známky abstraktne a bez kontúr, ktorých odtiene sú uvedené odkazom na vzorky farieb a špecifikované podľa medzinárodne uznávanej klasifikácie farieb, môžu tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 2 Prvej smernice Rady 89/104/EHS

z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, pod podmienkou, že

— je preukázané, že farby alebo kombinácie farieb v skutočnosti spĺňajú funkciu označenia v kontexte, v ktorom sú použité a

— prihláška obsahuje systematické, vopred určené a stále usporiadanie predmetných farieb.

Aj keď kombinácia farieb spĺňa podmienky pre to, aby mohla tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 2 citovanej smernice, je potrebné, aby orgán príslušný pre zápis ochranných známok preskúmal, či navrhovaná kombinácia spĺňa aj ostatné náležitosti pre zápis ako ochrannej známky, upravené predovšetkým v článku 3 tejto smernice, pre tovary alebo služby podniku, ktorý zápis žiada. Pri tomto preskúmaní sa musia zohľadniť všetky okolnosti daného prípadu, vrátane predchádzajúceho používania označenia, ktorého zápis ako ochrannej známky sa požaduje. Toto preskúmanie musí takisto brať ohľad na všeobecný záujem, ktorý prikazuje neobmedzovať neprimerane dostupnosť farieb pre iné subjekty ponúkajúce tovary alebo služby totožného druhu, ako sú tie, pre ktoré sa navrhuje zápis ochrannej známky.

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. júna 2004.

Tajomník

R. Grass

Predseda druhej komory

C. W. A. Timmermans